

Samet ERCOŞKUN / Yenişehir Kaymakamı

Devir Pazarlama Devri Üstadım

İş dünyasında herkes seviyesinin kavgasını veriyor. Yapmadığını yapmış göstermeyi çıkırtkanlık ölçülerinde yerine getiren ve bunu da gayet normal bir üslup olarak “ilmi siyaset” olarak tanımlayan tiplerin yanında, yaptığı dahi anlatmaktan uzak duran, her yerde, yüklerin en ağırını çekenler onlar olduğu hâlde karşılık beklemeyen, gürültü çıkarmayan, şikâyet etmeyen, derterini asla söylemeyen ve etrafa hep pozitif enerji yayan ve ustalıklarını sessizce sergileyenler.

Aslında onlar aldıkları terbiye gereği herhangi bir göreve veya makama talip olmanın yanlışlığına inanmış, “görev istenmez verilir” prensibine sadık kalmışlardır.

Hırsı niteliğinden çok önde olan ve görünürlerinin aksine son derece çapsız olan birinci gruptakiler, yetersiz olduklarının farkında olmadıkları gibi, var olan az niteliğini de abartarak ambalajlamaktan son derece keyif alırlar. Başkalarından rol veya proje veya fikir çalmak sıradandır onlar için. Astlarının omuzları zaten basılmak içindir.

Tabi ki ekip arkadaşları da satılmak için. Amirlerine karşı “evet efendim”ci, astlarına karşı da despot mu despot tavırlar zaten işin vazgeçilmez çeşnisidir. Kaşı gözü oynamayı, sağı solu belli olmamayı “beden dilini iyi kullanmak” olarak muhatabına pazarlayan bu hilkat garibesi tipler, arada kaynamayı, çok iş yapıyor pozlarında hareket etmeyi severler ve onun için güya “takım çalışmasının” önemine atıfta bulunurlar.

Zamanı iyi kullanmaktan anladıkları kesinlikle üretmek, ortaya faydalı bir iş koymak olmayıp, eş dost edinme, hatırı sayılır kimselere bağlılıklarını bildirme, "ben buradayım, beni de görürün" mesajı vermek için arz-ı endam etmekten ibarettir.

Siz değişen dünya şartlarından, değişime açık olmaktan, ufuk genişliğinden dem vurursunuz, onlar zaman ve zeminine uygun olarak bulunduğu duruma göre şekil almak, ilkesiz, omurgasız hareket etmek olarak anlarlar bu durumu. Sürekli telefon görüşmeleri ile "iyi iletişim kuran", mesailerini çoğunlukla ofis dışında geçirerek "dışa açık personel" imajı veren bu pazarlamacı tipler, çoğunlukla anında mazeret üretme kabiliyetine sahip oldukları için, "sürekli düşünen, hazır cevap" pratik insanlar olarak kendilerini göstermeye bayılırlar.

Başkalarına kendi işlerini yaptırma becerisi "mantiğini iyi kullanma", kararsızlık ve risk almamak "dikkatlice düşünme" yeteneği olarak tarif edilir onların lügatında. Hangi ata oynayacaklarını iyi kestirdikleri için her dönem yüce devletlû sıfatını taşımayı sürdürürler.

Çok ses çıkartan, niteliksiz, kifayetsiz bu tayfanın yanında, aksine sessiz sedasız işini yapmaya çalışan, işin hakkını vermekten başkaca bir derdi olmayan, Nurettin Topçu'nun tarif ettiği, "yarınki Türkiye'nin kurucusu olmaya namzet, nümayişsiz, gösterişsiz" bir grup daha vardır.

Cephede ileri, ganimette geri durmak, vazife talep edilmez, verilir demek onların aldıkları terbiyenin gereğidir. Yapılacak bir iş olduğunda "kim var" denildiğinde, sağına soluna bakmadan "ben varım" deme yiğitliğini gösterecek fedakâr ruhlar.

Onlar başkalarının yapması gereken işleri de yaparlar. Bunun adını asla angarya koymazlar. Yaptıklarının fedakârlık olduğunun bile farkında değildirler. Bu yüzden de, ne bir iltifat, ne de maddî bir beklenti içinde olurlar. "Görev istenmez verilir" diyerek, kenarda kendi işinin hakkını vermeye çalışırken keşfedilmeyi beklerken, belki de üstleri tarafından yeterince ihtiras sahibi olmamakla suç-

Sürekli telefon görüşmeleri ile "iyi iletişim kuran", mesailerini çoğunlukla ofis dışında geçirerek "dışa açık personel" imajı veren bu pazarlamacı tipler, çoğunlukla anında mazeret üretme kabiliyetine sahip oldukları için, "sürekli düşünen, hazır cevap" pratik insanlar olarak kendilerini göstermeye bayılırlar.

lanırlar. Aslında onlar aldıkları terbiye gereği herhangi bir göreve veya makama talip olmanın yanlışlığına inanmış, "görev istenmez verilir" prensibine sadık kalmışlardır.

Onların inancına göre elbet bir gün elmasın değerinden haberdar olanlar kendisini keşfedeceklerdir. O ana kadar müstağni bir şekilde keşfedilmeyi beklerler. Hem olmasa bile zararı yok. Kendini topluma adanmış olmak zaten başlı başına bir payedir kıymet bilenler için. Amaçları cedelleşmek değil, bulunduğu ortamda, yenilerin tabiriyle, sinerji oluşturmaktır.

Tokalaşmak isterseniz elinizi açmanız gerektiğine inanırlar. Bu sebeple yumruğunu sıkınlardan olmazlar. Onlar kimseyle takışmaz; gösterişi sevmedikleri gibi, bilinmeyi de istemezler.

Belki yeterince anlaşılamadıkları veya ezberleri bozacağından korkulduğu için zaman zaman iş kazaları ile karşılaşmış damdan düştükleri de olmuştur. Ama onların kitabına küsmek yoktur.

Hem kime küseceksiniz? Devlete küsülür müymüş? Ya sizden hizmet bekleyen masum, gariban sessiz yığınların ne kabahati var ki? Onlara hizmet edip, birinin bile hayatında değişikliğe vesile olmanın, kimsesizlerin kimsesi olarak hatırlanmanın verdiği mutluluğun tarifi imkânsızdır onlar için.

Bu sebeple takdir edildiklerinde duymazdan gelirler. Onların eşleri ve çocukları da genellikle kendilerine benzer.

Konuşmaktan ziyade dinlemeyi tercih eden, hiçbir şeyin farkında değilmiş gibi görünen, ama her şeyin farkında olan iyi birer gözlemcidir onlar.

Doğru yerde, doğru zamanda, doğru kişiyle konuşmayı laf ebeliğine, cerbezeye yapmaya tercih ederler. "Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz" düsturunu çalışmalarında şiar edinmişlerdir. Bu haliyle onlar aslında değerlerin bu kadar erozyona uğradığı günümüzde neslinin son örnekleridir.

Aslında biraz dikkat kesildiğimizde, toplumun hemen her kesiminde bu tip sessiz ustaların var olduğunu görmek mümkün. Bunlar bir bakıma boşlukları doldurdıkları için toplumların sıhhatli olmalarında çimento vazifesi görürler. Ağır aksak işleyen sistem, vatandaşını o ülkeye ait olmaktan utanma noktasına getirmiyorsa, bunda emniyet sübabı diyebileceğimiz "sessiz ustaların" inkâr edilmez rolü vardır.

İnsanlık, belki de, bu tip insanların yüzü suyu hürmetine ayakta kalabilmektedir. Sessiz ustalar, yaşadıkları devirlerde herkesçe bilinmez, tanınmazlar. Yaşadıkları ortamda pek de itibar gördükleri söylenemez.

Bazen inandırıcı bulunmazlar, mutlaka gizli ajandaları vardır diye düşünülür onlar için. Kimi zaman "vatan millet Sakarya" diyerek gemisini yürütenlerle karıştırırlar onları.

Zaman zaman dudak bükülür, istihzayla mukabele edilir, bulunduğu yere yakıştırılmaz. Kısaca hoş olmayan, hiç de hak etmedikleri tavırlarla karşılaşır ve bir türlü anlaşılmaya çalışılmaz bu asil ruhlar.

Zaten onların da böyle bir derdi yoktur. Ancak yaşadıkları çağla ilgili araştırma yapanlar, bir hakkın teslimi düşüncesiyle onlara ayrı bir paragraf açarlar.

Evet efendim. Buraya kadar zülfü yâre dokunduysak affola. Zaten kimsenin rahatsız olmasına gerek yok. Çünkü yukarıda anlatılan tiplerin ve geçtiği varsayılan olayların gerçek kişiler veya olaylarla yakından uzaktan hiçbir ilgisi olmayıp tamamen kurgudur.